

INGEZONDEN.

ZIEKENFONDSSTRIJD TE BOCHOLT.

Heeren artsen, die een aanvraag mochten krijgen om zich te verbinden aan de „Krankenkassen” te Bocholt voor de behandeling der in Nederland wonende arbeiders, leden dier „Krankenkassen”, worden dringend gewaarschuwd op dergelijk verzoek niet in te gaan alvorens inlichtingen te hebben ingewonnen bij den ondergeteekende, 1ste Constantijn Huygensstraat 106 te Amsterdam.

HECTOR TREUB.

ONBLOEDIGE VERGROOTING DER CONJUGATA VERA.

JONGES eischt, dat ik allereerst verklaar, waarom ik hem den „lordose-invloed in elken stand” doe ontkennen, aangezien ik zelf „tegenwoordig was bij het meten van het effect van den lordose-invloed van de beschreven staande houding”. De reden, dat ik op een dergelijke, toen niet cursief gedrukte, vraag in mijn vorig antwoord niet heb gereageerd, is dat ik destijds in mijn repliek heb getracht het persoonlijke te vermijden. Ik ben tweemaal aanwezig geweest bij dergelijke metingen van JONGES, gezamenlijk met prof. TREUB, maar succes werd toen niet verkregen.

En wanneer JONGES mijn opstel in het *Ned. Tijdschr. v. Geneesk.*, n°. 2, nauwkeurig herleest, zal hij moeten inzien, dat ik hem nergens „den lordose-invloed in elken stand” deed ontkennen, en dat het woordje „alleen”, wat hij in zijn aanhaling onjuist cursiveerde, door mij als tegenstelling werd gebruikt van zijn opvatting, tegenover die van BAR, daar deze in de ligging van WALCHER oock aan de lordose invloed toekent. En dat de opvatting van JONGES door mij juist is weergegeven, erkent hij op bldz. 256.

Volgens de verhandelingen van het Amsterdamsche congres, werd toen reeds, dus vóór JONGES, door ENGELMANN er op gewezen, dat sommige natuurliefden de lordose in de praktijk brachten, terwijl WALCHER en CURRIER de langdurige ligging van WALCHER aanbevolen bij patiënten met matige verkorting der conjugata vera. Nergens heb ik dan ook beweerd iets in beginsel nieuws te hebben gevonden; ik vermeldde slechts eenige gunstige uitkomsten, verkregen door een praktische wijziging der ligging van WALCHER.

Onnauwkeurig las JONGES eveneens de, volgens hem, „onmisverstaanbare” aanhaling van EDGAR. Deze bepaalde immers de conjugata met „moderate flexion of the thighs”, en in „hanging WALCHER posture”, dus niet in de zuivere steensnedeligging en niet in geforceerde ligging van WALCHER. Evenmin maakte WALCHER gebruik van een geforceerde „Hängelage” (blz. 276, l. c.). JONGES schijnt dit er wel uit te kunnen lezen: „Ik zie tusschen bovenstaande (n. l. van EDGAR en WALCHER) cijfers, en de gemiddelden door BUÉ en BONNAIRE gevonden, volmaakte overeenstemming. WALCHER's ligging, geforceerd, vergroot de conjugata 5 mM.; steensneeligging verkleint haar 5 mM. *Vershil 1 cM.*”. Mijn bepaling der conjugata zal wel niet zoo heel veel met de wijze van EDGAR verschillen, daar het een ieder duidelijk moet zijn, dat bij meting in rugligging een lichte buiging in het heupgewricht onvermijdelijk is; maar